

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a total stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого "люду" — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЗАМІТКИ НА ТЕМИ ДНЯ.

БЛАГОДАТЯ ДЛЯ ПРОВОКАТОРІВ В ПОЛЬЩІ.

Провокатори в царстві польської шляхти пливають, як риба в воді. Пливають доти, аж попадуть під кулю револьвера з руки мстителів.

Такі всі розповіді Троїновський на суді в Варшаві, що відбувся при кінці лютого. І за це все Троїновського засуджено на чотири роки в'язниці, а надкомісар поліції Ленського, який казав йому це все виконувати, увільнено.

ЧЕМБЕРЛЕЙН ЧИТАЄ ПРОМОВИ ЗІНОВЕВА.

Консервативний посол британського парламенту Фредерик Гол запитав в парламенті Чемберлейна, англійського міністра закордонних справ, чи читав він промову голови Комінтерну тов. Зіновєва, яку той вголосив на поширеному пленумі Комінтерну.

Чемберлейн відповів, що читав. Тоді Гол запитав Чемберлейна, що він думає робити з Зіновєвим, який висловився за зміцнення комуністичної діяльності в Англії.

Однак Гол не вгавля і доказував Чемберлейнові, що Зіновєв вказав на Англію й на Китай, як на країни, де можна успішно провадити революційну пропаганду.

На це Чемберлейн відповів, що Гол певно читав тільки Уривки з промови Зіновєва, бо коли-б читав цілу промову, як це зробив Чемберлейн, то він побачив-би, що Зіновєв хоче вести провадити революційну пропаганду.

Недоволені відповіддю Чемберлейна, Фредерик Гол знову поставив подібне запитання в парламенті міністрові внутрішніх справ Джайсон-Гіксові.

Джайсон-Гікс відповів, що читав промову Зіновєва, а про того англійського громадянина, що входить до комісії, нічого не знає. Фредерика Гола це відповідь не задовольнила і він далі почав допитувати — "чи подібне міністер про те, щоб довідатися, з якої країни та особа і чи не гадає міністер, що було б краще, як-би такі люди до Англії не приїжджали".

Отже консервативні міністри Англії старанно читають промови тов. Зіновєва. Коли-б хоч не добульовичилися.

ЛІГА НАШІ РАДИЛА П НІЧОГО НЕ ВРАДИЛА.

Ліга Націй за останній місяць пережила велику тарапату. Саме після рожевих надій на міжнародно солідарність капіталістів, після рижих "міролюбних" пророкувань льокарських пророків, в Лізі Націй прийшло до гострої сварки.

Як відомо, Льокарська угода простежила Німеччині дорогу до Німеччини за одним столом в Лізі. Тим більше не подобалося, що Німеччину фаворитував англійський міністер закордонних справ Чемберлейн.

Французькі капіталісти добували сильну опозицію для себе в прийняттованню Чемберлейна зі Штресеманом, німецьким міністром закордонних справ.

Щоб не втратити своєї рівноваги, Франція нацуквала на Лігу Націй своїх васалів — Польщу і Іспанію, а до них придуцалася ще й Бразилія. І за цього розпочалася між союзниками в Лізі Націй велика багальня.

В той час, як на нещастя, французький парламент висловив недовіру уряду Бріана і його міністерство аргентувало. Не було кому їхати від Франції до Женєви. Французькі капіталісти впресли Бріана не звертати уваги на парламент і вернутися назад до влади та їхати до Женєви рятувати Лігу Націй перед англо-німецькою окупацією.

Після коротких дипломатичних вихилисів, Бріан погодився, сформувавши уряд і поїхав до Женєви. Там почалася між прийателями гостра перепалка, що тяглася через пару тижнів і закінчилася нічим.

Через вибрики Бразилії, Польщі й Іспанії, а на внесок Бріана, Німеччині скадено почекати до осені, то може тоді її ожеють. Отже після кільканадцятих сварливих засідань, Ліга Націй розіхталася без нічого.

Чемберлейн прибув вже до Лондону. Він цілковито відмовився сказати що-небудь про Лігу Націй представникам преси доти, доки не виступить в парламенті, де, як каже, його збираються розпалити.

Його розпалити, чи не розпалити, а от Ліга Націй сама себе вже розпалала.

ФРАНК ДАЛ КОТИТЬСЯ В ДОЛИНУ.

Не виграв в Лізі Націй нічого Чемберлейн, не виграв нічого і Бріан, бодай так далеко, як це дотичить французького франка. З припадом Бріана до Женєви, французький франк знову котився вниз і докотиться до найнижчої точки, до 28.50 за долар.

Франк котиться, а тут от наспіває час платити воєнні догги. Новий міністер фінансів Перет сказав, що над цим довгом треба подумати, як також треба подумати над збільшуваним бюджету Франції взагалі.

Подумавши ще трохи, міністер сказав, що невдовзі він поїде до Лондону просити мораторії. Ось тут то Чемберлейн і буде мати нагоду віддячитися своєму союзникові за "солідарність" в Лізі Націй.

Так на нові капіталістичні дипломати багато балакають про міжнародний мир, про розбороння, хвалиться Льокарном, а на ділі жеруться між собою за першество, за ринки, за монополію над продукцією в рижих країнах. І ніколи вони до згоди не придуть, ніки Ліги не вилічать їх від заборної імперіалістичної політики.

Робітник.

РОБІТНИЧЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО ЗРОСТАЄ.

Тепер вже можна дещо сказати про кампанію за придбанням членства до Робітничого Запомогового Товариства в місній люді. Звіти відділів з цієї кампанії показали, що там, де відділи широкі працювали, вони здобули. Де-ж тільки робили так, аби то відбуть, про людське око, там не було й з'спіху. Але загалом звавши — вистді кампанії є гарний.

Повного вистді ще нема просто з той причини, що ще не у всіх місцевостях нововступивши члени пройшли докторську екзаменацію. Але до 15. березня через Головного Заряд перейшло вже (приняті) 491 членів і членкинь. А до прийняття на найбільшому засіданні є ще 100 апликацій.

Найбільш членів здобув вінніпегський відділ — 117. Едмонтонський — 46. Потім йдуть відділи — в Колемен, Алта, Порт Фрейсез, Онт., Лейбрідж, Торолд, Форд Сіті, Корбін і так далі.

Засновано також в лютім вісім нових відділів з загальним членством 111. Ці відділи, треба сподіватися, значно зростуть в найближчій часі, розуміється, якщо їх члени широкі попрацюють в тім напрямі.

Отже загалом число членів Робітничого Запомогового Товариства перевалило вже за дві тисячі! Це є великий поступ. Тільки-ж на цім ми не повинні остануватися. Хоч-би ми за лютневу кампанію здобули стільки членства, як за цілий перший рік існування Р.З.Т., то це нас не тільки не повинно спинити, але повинно долавати нам ще більшої охоти і завзяття до дальшої праці.

Місяць лютий був тільки місяцем ударної кампанії, аде кампанію за придбанням членства можна і потрібно вести в березні, квітні та при кожній нагоді взагалі. Перед Робітничим Запомоговим Товариством стоять великі завдання. Хоч воно ще дуже молоде і шойно

тичного курера угорського уряду, що фалшиві банкноти, перейшли як дипломатичний багаж вже через шість кордонів між Угорщиною а Голландією.

В цьому місці угорська поліція і угорський уряд робили якнайенергійніші зусилля, щоб закінчити дальше розслідування, але їхній опір був розбитий терором французького уряду. Відтак прийшли нові відкриття. Князь Віндш-Грац, один з найвидатніших феодальних князів Угорщини, один з паростків габсбургської династії зівстав арештований як один з головних махерів банди фалшивників. Погю дід був головним командантом австрійської армії, яка в 1849 р. зотопила в крові угорську революцію. Він сам був міністром в уряді Габсбурга, провідником контрреволюції проти радянського режиму — а тепер став головою міжнародної банди фалшивників. Та це ще не все. Двадцять чотирь годині пізніше зівстав арештований, як активний співробітник фалшування грошей, угорський міністер поліції, Надоєс, довірений агент Гортого, голова національної поліції. Шановний міністер поліції вів слідство проти фалшивників і наприкінці слідства показалося, що він сам був одним з організаторів банди. Він сам забрав полковника генерального штабу, який був агентом банди, до угорського міністерства закордонних справ. Він сам клопотався за дипломатичним паспортом, він сам постарався про те, щоб валізку, наповнену підробленими банкнотами, проштампувати і запечатати як курерський багаж.

Але навіть і на цім ще не кінчиться історія. Показалося, що фалшиві банкноти були фабриковані в державнім інституті виробу військових мап і що також винен в цьому директор цього інституту, офіцер генерального штабу угорської армії. Проти графа Ксаки почали накопичуватися докази і він втік враз зі своєю жінкою. Той же не кінець! Документи і зівнання показали, що в афері був замішаний єпископ угорської армії і довірений агент Гортого і папи, Задрвез; тепер

військові і цивільні суди деруться над ним, хто з них має юрисдикцію що до допиту цього "святюго" єпископа. Тут ще не кінець нитки. На кіші всієї афери стоїть угорська фалшивська партія, там стоїть Альбрехт, фалшивський великий князь з дому Габсбургів, там стоїть Горті, угорський регент. Арештовані особи рішуче твердять, що вони підіяли фалшування і поширення банкнотів не для зиску, а з політичних причин. Вони хотіли з'організувати "луч" на широкую скалю в цілі посадження на трон фалшивського королівського кандидата, великого князя Альбрехта. Щоб з'організувати це нове крдіводство, вони потребували величезних грошових сум і фалшування мало дати засоби для збройної боротьби цієї кампанії.

Горті годився на цей фалшивський "луч". На теперішній своїй позиції йому годі втриматися і він бажав забезпечити свою відставку почетомями і багачтвами. Викриття фалшування банкнотів мало катастрофічний ефект на цілу фалшивську конспірацію. Легітимісти, які пропонують сина хороовитого цисаря Карла на майбутнього короля Угорщини і яких в цьому підтримували сильні елементи великих землевласників і велика буржуазія, використовують це смертельне замішання фалшивської влади Гортога для сильного наступу. Одночасно з цим, одначе, розвивається, перебуваючи фермент між робітничими і дрібно-буржуазними масами цілого краю. Граф Бетлен, Гортіський преміер-міністер, тепер пробує перейти до легітимістів і одночасно заключити союз з соціял-демократами.

"Нешшава", центральний орган угорської соціял-демократичної партії признає, що "Шілий Будапешт в суматосі", аде про те соціял-демократи, замість організувати масові виступи робітників, покладають свої надії на "сильну руку" преміер-міністра. Якщо Гортога не скінчиться, або як великі дідачі Габсбургів замінять його режим, то за це буде відвічальна соціял-демократія.

Слово до секретарів.

Останіми часами надто багато трапляється в "У.Р.В." ріжних спростувань. Найбільше тих спростувань є те, коли поквитуються ріжні жертви.

А є вони тому, що секретар, чи той, що прислав до поквітвання жертводавців взагалі, так ті імена понаписує, що ні редактор, ні складач їх не відчитає. А часами то ще й олівцем і так, як хтось підписувався (одні по українськи, другий по англійськи, третій латинкою українськи назиска), так посилають їх і до газети і нехай собі там ними голову сушуть.

Присилають імена жертводавців не впорядковані, пописані як попало, так само й цифри. А потім спростування одно за другим.

Це показує, що товариші не відносять серйозно до справи, ці до газети. Не можна в газеті кожний раз спростовувати. Треба зразу виготовити звіти так, щоб вони були зрозумілі, а тоді не буде спростувань.

Ще одна справа. Тепер в багатьох місцевостях ведеться кампанія допомоги засудженим майнерам в Алберті. Тож деякі товариші роблять так: зібравши фонди посилають до Канадської Робітничої Оборончої Ліги, а жертводавців до "У.Р.В.", а одночасно й до Ліги. Ми поквитуємо в "У.Р.В.", а Оборонча Ліга поквитує в "Воркері", а відтак Ліга ще раз присилає до "У.Р.В." те, що було поквитовано у "Воркері".

Тож треба притримуватися одного. Вистарчить посылати поквитування жертводавців до Оборончої Ліги враз з фондами, а відтак вже сама Ліга надішає їх до поквітвання в "У.Р.В."

Тож візьміть, товариші робікору й секретарі, ці замітки собі на увагу і відповідно поступайте.

Редкоція.

ВСЕСВІТНІЙ КОНГРЕС ПРЕСИ В ЖЕНЕВІ.

В вересні цього року відбувся під проводом Валтера Вільямса, декана школи журналістів в Місурі, всесвітній конгрес преси в Женєві. Такі конгреси відбулися вже в Сан Франціско, (Злучені, Держави) в 1915 р., в Гонюолью в 1921 році. В сьогорічному конгресі вільме участь 400 американських журналістів. Дату конгресу устало на вересень, щоб дати змогу його учасникам прилягнути засіданням Ліги Націй.

ТРУС У ЙОГАНА БЕХЕРА.

23. лютого політична поліція вчинила трус у квартирі німецького революційного письменника Йогана Бехера в Берліні. Поліція шукала з дозвучення прокуратури останнього місяця після того, як те святкування відбулося. Вага газети полягає в тому, що вона подає багато вїстей

НА УВАГУ РОБКОРАМ І ВІДДІЛОВИМ СЕКРЕТАРЯМ.

На цьому місці ми хочемо, як то кажуть, поговорити дещо по товаришськи з нашими дописувачами (робкорами) і відділовими секретарями та взагалі з тими, що пишуть до газети.

Перше слово до дописувачів чи робкорів, хочете, щоб газета була правдивим, а не фалшивим, зеркалом життя й боротьби трудящих мас, то пишуть до неї тільки правду, опусайте всякі події так, як вони відбувалися.

Якщо ви, товариші дописувачи чи робкори, хочете, щоб газета була правдивим, а не фалшивим, зеркалом життя й боротьби трудящих мас, то пишуть до неї тільки правду, опусайте всякі події так, як вони відбувалися.

Не перекуруйте їх, не додавайте того, чого не було. Коли пишете про якусь подію, то перше все добре перевірте, як справа маляся, а не так, як вам це розказав перший стрічний.

Не робіть ріжничі про кого ви пишете — про ворога, чи товариша, все пишеть тільки правду. І ніколи не пишеть про другу місцевість, про події в ній, про які ви не знаєте, але довідалися з листа свого приятеля, або від прибувшого з той місцевости чоловіка. Люде в оповіданнях як в листах люблять все перебільшувати, часом про таку справу вони самі чули вже з десятих уст, а ви берете це за добру монету і пишете до газети.

І що-ж з цього виходить? Газета має неприємність, а по друге, вона приходить до той місцевости, там люде читають написане і дивуються, бо справа зовсім не так маляся. Вони тоді кажуть, що газета пише неправду.

Бачите, товариші, яку погану прислугу робите ви газеті через свою необережність? Газета тоді тратить авторитет се-

ред читавів даної місцевости. А коли ви пишете до газети так, як справа дійсно маляся, тоді газета відноситься в очах читавів, тоді вони не більше будуть любити її читати.

Ми колись про це вже писали, а тепер ще раз пригадаємо і категорично заявляємо, що коли хтось з наших робкорів в майбутньому напише до газети неправду, то ніодні його допис більше не найде собі місця в газеті.

Пишіть на час.

Про всякі події у вашій місцевости пишуть до газети вчасно. Не пишеть до газети місяць або два після того, як та подія сталася.

Ось візьміть приклад: багато партійних відділів святкували в січні другу річницю смерти Леніна та сему — Розі Люксембург і Карла Лібкнехта! Деякі секретарі та робкори написали про це до газети вчасно й ми збрали їх дописи під один наголовок та виділили їх в окрему рубрику. Коли-б так всі були написали вчасно, ми буди-б зробили з цього цілу сторінку.

А то деякі робкори та секретарі як побачили в газеті здоили про святкування з інших місцевостей, давай ї собі писати. І так писали місяць, навіть півтора-пізніше. Пишіть і просить редакцію помістити в газеті якнайскорше, бо... вони спізнали. А люде про це святкування вже й забули і редакторів аж рука свербить кинути цей допис до коша, бо аж стыдно його містити після тора місяця після того, як те святкування відбулося.